

ה"ת 8387/06/15 - סאב דרבאס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 8387-06-15 דרבאס נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשים	סאב דרבאס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

8387-06-15 טיוטת החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס - רכב המבקש שמספרו 7174629 (להלן: "הרכב") שנתפס לצורך חילוטו בעתיד, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ").

המבקש סאב דרבאס הינו הבעלים של הרכב אשר מסר את רכבו לדודו ראיד דארבס (להלן- הנהג).

כנגד הנהג הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסעת נוסעים בשכר וללא ביטוח.

בבקשתו טען המבקש כי מסר את רכבו לנהג לצורך העברת בנו לבית החולים וכי הנהג הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום.

עוד טען המבקש כי תפיסת הרכב פוגעת בו באופן קשה, אינה מוצדקת ובלתי סבירה בנסיבות העניין.

מנגד טענה המשיבה כי יש בתיק ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של הנהג. בנוסף כנגד הנהג הוגש כתב אישום נוסף הכולל 3 אישומים בעבירות של הסעה בשכר שבוצעו במועדים שונים באותו רכב, המעידים כי לא מדובר באירוע חד פעמי.

עיון:

רכבו של המבקש נתפס מכוח סעיף 32 הקובע:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"

על פי הראיות שהציגה המשיבה יש בתיק ראיות לכאורה לביסוס אשמת המבקש במיוחס לו בכתב האישום וזאת לאור 3 דוחות פעולה של 3 שוטרים אשר היו עדים לביצוע העבירה.

בנוסף לאור כתב האישום הנוסף שהוגש כנגד הנהג קיימת סבירות גבוהה כי לא מדובר באירוע חד פעמי וכי המבקש נוהג לתת את רכבו לשימוש של הנהג. לפיכך פעלה המשיבה בסמכות.

הלכת בית המשפט העליון היא, כי קיומו של מקור סמכות מלכתחילה לתפיסת החפץ, אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו שכן המדובר בפגיעה בקניינו של אדם. לפי חוק יסוד: כבוד אדם וחירותו, יש לבחון כי פגיעה זו הינה לתכלית ראויה ובמידה שלא עולה על הנדרש. כמו כן יש לבחון אם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו של החפץ בחלוף זמן ואם קיימת חלופת תפיסה שפגיעתה פחותה ויש בה כדי להשיג את אותה המטרה. וכדברי כב' השופט (בדימ') שטרסברג כהן בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד נד(2) 464, 471:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש"

וברע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל, נג (3) 312, 322-323, מפי כב' השופט (בדימ') חשין:

"לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה --- סוף עמוד 323 --- בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס."

הגישה בעבירות תעבורה וכן בעבירות אחרות בהן החפץ הנתפס הוא רכב היא לשחרר את הרכב מתפיסתו בתנאים מגבילים בבפ"מ (פ"ת) 4884-08-13 ערד נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 20.8.13), בפ"מ (י-ם) 6641-02-15 אבו גנאם נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 11.3.15) וכן בפס"ד ריבוח הנ"ל.

תפיסת הרכב בשלב זה רק לצורך הבטחת האפשרות לחלטו בתום ההליך הינו בלתי מידתי. ניתן להשיג את אותה מטרה בצעד אשר מחד לא יפגע במבקש לפני שהוכרע דינו ומאידך יבטיח כי המשיבה תוכל לפעול לחילוט הרכב אם תרצה בכך.

לפיכך אני קובעת כי הרכב ישוחרר בתנאים המגבילים כדלקמן:

- א. המבקש יפקיד סך של 10,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט כתנאי לשחרור הרכב.
- ב. המבקש או מי מטעמו, לא ימכור את הרכב, לא ימסור אותו לאחר לא ישעבדו ולא יעשה בו כל דיספוזיציה אחרת, עד למתן החלטה אחרת שתינתן על ידי בית המשפט בהליך העיקרי.
- ג. המבקש ימציא ערבות עצמית וערבות צד ג' של שני ערבים בסכום של 20,000 ₪ כל אחת להבטחת התחייבותו כאמור.
- ד. צו זה יועבר על ידי המאשימה למשרד הרישוי, לצורך רישום המגבלות על הרכב לטובת המדינה, עד למתן החלטה אחרת.

זכות ערר כחוק.

מזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, בהעדר הצדדים.